

Sy-li spēwał,
Pilnje dželał,
Strowja ce
Swójbny statok,
A twój swjatonk
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoj mócnj
Lubosé ma;
Bóh pak swérny
Přez spar měrnj
Čerstwosé da.

Njeh ty spēwaš,
Swérnje dželaš
Wšédne dny;
Džeň pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty

Z njebies mana
Njeh čí khmana
Žiwnosé je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew čé! F.

Gserbske niedźelcke topjeno

W Budyschinje

13. januara 1935

Bauzen

1. niedźela po Trjoch kralach.

Lut. 2, 41—52.

„To wěčne křetko sřadja tam,
Sjewi nowu křetkosć nam,
Tež w nozj jažnje křetki so
A da nam Bože džěčatstwo, Anrieleis“.

Tak spēwachu sažo k hodam s našim Lutherom, kiž je nam tutón luby křelusk dał. A dženk tndjenja křeluskach-ny wo wulkim křetle, kiž je do křeta pschisćlo, wobkřetlicj wšch ludj a žyke čłowjestwo. Epifanijski čaž, w kotrymž nětko stejimy, je čaž křetka. Sbožna hnada Boža je sřad-žała wšchitkim čłowjekam, tohodla ma sa naž nětko rěčacj: Stawaj a roskřetluj so, pschetož twoje křetko pschindže a ta křaknosć teho kņesa sřadja na tebi.

Našch njebieski Wótz je nam k hodam najkřaknišchi dar wobradžik, kaž žadnj drugi sřyła njeje, so je nam dał kwoje-žo jenicžkeho narodženeho kņa, naškeho Anjesa. Kač móhli my potom hinač činicj, hacj kwoju džatomnosć wopolasacj s tym, so pomhamy, so jeho mjeno so sjewi do wšchch wutro- bow a so jemu křuzimj.

Schtož nam tu ewangelista Lutajch powjeda, wjedze naž do džěčatstwa Jesužoweho. Wjele njeshonimj s mlodošče naškeho Anjesa, tu je jenicžke powjedańčko. To na tym leži, so je so naške wumóženje psches Jesuža jako muža dołonjačo, jako wón četpjesche a na křizju wumrjesche a skóncznje to dobnje tola mějesche. Wšch jeho křakne křowa a pschiruna- nja, jeho předomanja a powuczenja su s tuteho čaža. Tak je wón nam woštajik wopřimo, so bychmy kředžili sa jeho sto- pami. Hižom jako džěčžo pokasuje nam, kač mamy so Bohu napschecžo sadžeržecj. „Ja mam byč w tym, schtož mojeho Wótz je“, je jeho wotmolwjenje na praščenje jeho staršheju.

Jesužowe žyke žiwjenje bě wulke křuzenje w pokřuschnosći, pschetož tutón dwanacželětnj hólz je pokřuschno džěčžo nje- bjeskeho Wótz a kwojeju staršheju na semi.

Kajki křakny napohlad je to byč, hdyž žyky lud do Jeru- alema na jutrowny rócny čaž čehnjese. Wjele čaža přjedy jenotliwi so hižom hotowachu na tute dołhe pucžowa- nje. Rad kwoje džělo sastachu a kwoj grat na boč stajachu, so bychu so do křwateho města čahnyli. Pschezo sažo rad templ Anjesowy wohladachu, kač rjenje so tam modlesche. Dube stare waschnje bě jim tutón kemschitřód, drohe namrěw- stwo jich Wótzow. Staršchi wsachu kwoje džěčzi, je-li so běchu dwanacže lět stare, so. Tak bychu w tutej starobje džěčzi na templ swucžene. Kaž sa kóžde džěčžo tak tež sa Jesuža bě tutón džek wožebje wažny. Wón bu kěbi tola teho wědomny, so po prawom jenemu druhemu pschikřuscha, mjenujž Wótzej w njebiesach. Tu w templu bě wón sawěšče doma. Hdžež so modlachmy, hdžež so Bože křowo wukładowasche a so křwate křelusche sanošchachu, tam wón křuschesche. A tak njeje wón sa tym pschisćlo, so jeho staršhej hižom sažo běschaj na dompucju, mjes tym so wón tam w templu kředžesche a so do křwateho pižma sanurische, hdžež njemóžesche so napokřuchacj. A džiwnje křinczi nam jeho wotmolwjenje na Marju, kotrež jenož sřosumimj, so Jesuž hižom tu jako dwanacželětnj hólz wjedžesche, so mamj Bohu bóle pokřuchacj hacj čłowjekam. Jesuž bě pokřuschnj kņ kwojeho njebieskeho Wótz, ale tež pokřuschnj kņ kwojeju staršheju.

„Wón džěsche s nimaj dele a pschindže do Nazaretha a běsche jimaj poddany“. Křakne, křwójbne žiwjenje w lubosći a w mēje. Kač husto so w našim čažu wo njepokřuschnosći džěčzi skorzi. A kač wjele nowych waschnjow so hižom pntasche, so by so tutej njepokřuschnosći wotpomhačo. Lěta po wójnje su nam wjele pucžow pokasale, ale nimale wšcho podarmo. Jenož tam, hdžež so čłowjek staji pod křetka

Bože a čo wotwišneho wě wot njeho, tam pschindže prawa pošklušnosć. Wšcha našcha próza budže podarmo, džěczi te pošklušnosći woczahnyć, je-li so bohabojość do nich njeplodžimy. Ale hdže je tuta bohabojość? Wbohe džěczi, kiž njemóža ju wuknyć wot šwojeju staršheju! Kač šrudnje sa paczerste džěcžo, kotrehož staršhej doma ženje Bože šlowo njecžitataj abo čo njemodlitaj. Potom tež žadny džiw njeje, hdnyž tajke džěcžo mačo do Božeho doma dže, dofelž njesnaje porjadny femšchitkód. Šchtož Boha čješći a lubuje, tón čješći a lubuje tež šwojeju staršheju. A tak budže pošklušnosć hačle potom sačo pnycha našchich džěczi, hdnyž budža staršhi pobožni a bohabojasni. A k temu dońdže, hdnyž čo našch čžaš sačo prašhecž počnje: njewěščje, so mam być w tym, šchtož je mojeho Wótza. Pšheprošćenje do Božeje šlužby wuńdže na kóždeho, ale tak kaž w Jesužowym čžašu je tež dženka hišhcže, so čo wjele wurěčžow a samolwjenzow namača, so čłowjek bóle na šwět hlada hač na Boha. Ně, sa naž ma rěfacž: najprjedy Bóh a potom hačle my čłowjekajo. Najprjedy lubość k Bohu a potom lubość k bližšchemu, najprjedy dowěra k Bohu a potom k čłowjekam, najprjedy nadžija k Bohu a potom hačle k čłowjekam.

O, bychu wšchitzny kšhesćenjo
Tež k twojej šlužbe měli čo!
Tak zyła zyrkej w hromadže
So budže, Božo, lubicž čji. Samjeń.

Khwaleny budž Bóh sa wšchitko!

Khwalmy Boha, kiž nam s hnady,
Eswoju pomoz pošćiczi!
Jeho Esyn sa našche padny
Na kšhižu čo wukrwawi,
Tam je Bože jehnjatko
Sa naž woprowačo čo,
We wěrje, nětk w Khrysta mjenje,
Dóstanjemy wumóženje.

Šchtož čo, s Bohom wujednany,
Měr w dušhi, wješeli,
Tajki budže trošchtowany,
Runjež ma tu na semi,
Bědžicž čo a wojowacž,
Čžerpicž, tradacž, šdychowacž.
Wón čo wě we Božej ruzny
S tym, šchtož potrjedi joh' dužny.

Dofelž s myšlemi na semi
My tak jara wižamy,
Bóh naž s kšhižom, staroščemi
Wjedže tu do čžišćiny.
S tym naž lubošč wótzowšča
Woczehnje sa njebješa. —
Džak budž Bohu, kiž tak jara
Eso wo kóždu dušchu stara!

Šchtož ma k Bohu dowěrjenje,
Njejebje čo w nadžiji,
S horjom Bóh naž k šebi čžehnje
Bliže k Eswojej wutrobje.
Wšcho, šchtož tu nam pošćjele,
Žałošč abo wješele,
Ma tež, khwalmy lubošč Božu,
Ešlužicž k našchom' wěčžnom' šbožu.

J. B.

Bo hodžoch!

Hodny šu nimo, hodowne špěwy šu wuklincžake a šwěcžk hodownych šchtomow šu wuhajke. Tuž čžemy čo nětko prašhecž: Kač dha je s nami? Esy my njebieskemu hoščej dali šacžahnyć do našchich wutrobow? Haj, šmy we wěrje jemu durje šwojeje wutrobny šchěročo wotewrili, so by ju napjelniš se šwojim šwětkom, kiž nam šwěczi po pucžu našcheho dróhowanja a ju wošbožik se šbožnej radoščju na Božej wěčžnej luboščji a se šwojim měrom a trošchtom, hdnyž žožmy špytowanja, žałoščje a čžerpjenja štorčaja kóždicžku našcheho žiwjenja, a ju šynliš se šwojej mozu, so bychmy šteho nješchecžela, kiž naž s leščju a na wšchelačle wašchne nadběhuje, móhli wotrašć?

Abó šmy našchemu Esrědnikej, kiž pschindže do šwěta, so by šwojeho njebieskeho Wótza se šatamanym čžłowještwom wujednaš, durje šwojeje wutrobny šawrjeli, dofelž naž džeržachu staroščje a šwěta wješele?

Abó šmy šnano, hdnyž Jesužowa lubošč tak šynlje kšhapasche wo wutrobu, so by nam šwoje žohnowanje a Wótza hnadu wobradžika, Jesužej se šwojej šamoprawdoščju napšhecžo šstupili a s tym wotpočasali Šbožnika a Wumóžnika našcheje dušche?

Ač, lubny pschecželo, kiž čo hišhcže nješny sa Jesuža rošbudžik, dofelž nječasch šwoje dotalne žiwjenje pscheměnicž, abo kaž ty dwěluješch, hdnyž njemóžješch džiw Božeje hnady se šwojim rošumom šapšhijecž, wěč tola jenož, so je Jesuž Khrystuž, Boži Esyn, do šwěta pschišchoš, hrěšchnikow šbožnych čžinicž.

Haj, Jesuž nětk hišhcže na tebe čžaka! Ale wěsch tež, kač dołho?

Móžješch prajicž, so Jesuž hdny sačo k tebi we šwojej luboščji tak blisko šstupi?

Tuž čžłowjecže, čo nješomudž
A šhotuj šwojom' kralej pucž,
Kiž jara čžichej myšle je
A s wěčžnej hnady k tebi dže.

Wón je čo psches šwój čžłowški narod našch bratr ščžinik. Tuž wotewr tež jemu šwoju wutrobu: so móžješch hižom tu na semi s nim do šbožneho šjednocženštwja šstupicž. Wón ma tež sa naž wšchitkich měšto pschihotowane we wěčžnej krašnoščji pola šebje.

J. B.

13. januara 1935.

15 lět dołho šmy w Němškej, šu pschedewšchem w Saarskej a šu we wukraju myšlili na tutón džen 13. januara 1935. Esu wěšhcžili šchmjatanžny a wójnu, šu čo nadžijeli šmėrowanja, wumóženja, měra. Dženka je nětk tutón džen a wot šańdzeneje nježele štejimy hižo čžisćje pod wliwom tuteho dnja — pschedewšchem Saarsžny šami, ale runje tak wšchitzny w Němškej a niz mjenje drje wšchitzny w Franzowškej.

A pod tutym wliwom — šchto čžinimy? Šchto čžinimy? S horžym pschecžom, so by čo wšcho derje radžiko sa wótzny kraj, šedžbujemy na kóždu powěicž, kotraž pschindže pschedewšchem s radija. Ale je to wšcho? My šmy kšhesćizjenjo! My čo modlimy a čžinimy nutrne dobroprošćenje k Bohu, w kotrehož možny my, zyly wótzny kraj, wšchitke kraje a ludy! My čo modlimy a prožnymy dowěrliwje Boha, so čžył hnady čo dacž wšchemu derje radžicž, tak so by to bylo wumóženje a šbožo šaarškeho luda a so by to bylo šbožo a žohnowanje nje zyłeho němškeho wótzneho kraja a šmėrowanje a špočo-

jenje wschěch ludow a so by bylo wscho Bohu hamemu k czešczi. Tohodla swola sakski biskop Coch tež wschě wožadny, wschěch wěrjaznych shtwórtk wječzor do nutrneho modlenja a dobroproščenja w Božim domje.

Nasch Bóh je tola tón jedyn a jenicžki, je tón, kiž

... wíchor, wětry wodzi,
tež wšitke mróczjele,
pucz, po kotrymž so khodzi,
wón swojim šjewicz wě.“

Jemu kłuscha nascha dowěra a wěra, jemu khwataja te-
hodla tež dženža nasche modlenja, sałożene na tu hnadu, ko-
traž nam so šjewika w Jesufu Khrystuku, w tym Šbóžniku,
w kotrymž chze wón hnadny a pomocny bycz tym, kiž k njemu
pšchindu w ponižnosći a dowěrje. Wón je nam a našchemu
ludaj pomhač hacž hem pšches czežke, jara czežke cžakny, wón
je wjednikej mudrosć a móz dač, stracham, kotrež s tutoho
wothłóžowanja hrožachu, wobaracz do 13. januara, wón chze
nam dale pomhacz. Tuž pak my: budžmy lud jeho spodoban-
nja a modlmy so k njemu! Modlmy so dženža k njemu sa
tuto rošbudne „dženža!“

Tež wotmołwa

Wyšoki křinški statny sastožnik woprašča so pola jen-
dželsteje kraloweje Victorije, sčto je sałożk k mozy a dobrnych
wobštejnoscžow Zendželsteje. Kralowa wotmołwi s tym, so
jemu póhla — Bibliju.

Zyrkej a stat.

Njedzela. Němski minister Seldte je jenotliwym krajam
šjewik, so so postajenja wo njedželstym měrje a njedželstym
džele sa znyku Němsku snowa srijaduja.

Sa wothłóžowanje w Saarstej je Ewangelsta wyššcha
zyrkwina rada w Barlinje s wožebitym kłowom pšched znyky
lud stupika. W nim rěka: „Nowelětne swony, kotrež lětej
1935 swonja, maja sa němstich krajanow Saarsteje krajiny
wožebiteho synka. Wone swonja, da-li Bóh, lětej wušwo-
hodjenja. Po 16 lětach padnje nješbožowne haczenje, kotrež
bu sczinjene mjes Saarstej a mjes domišnu. Na prosy tutoho
noweho wušnamneho lěta strowi Ewangelsta zyrkej Staro-
prušteje Unionsy ewangelste synodny a wožadny Saarsteje.
... Pšched Wami steji rošbudny džen wothłóžowanja. Ewan-
gelsta zyrkej je wot spoczatka hem tomu ludaj. do kotrehož ju
Bóh staji, pšchihilena byla. Ewangelšny kšhesćizienjo so sa
to rošbudjenje, kotrež maja cžinicž, pšched swojim ludom a
pšched Bohom, kotryž je nam ludstwo a maczeńnu rěč dač,
samołwiczi. Wy macze se swojim rošbudženjom na dnju
wothłóžowanja samolwjenje sa dónt domišny sa dónt znycho
luda, sa dónt tež pšchihodnych narodow. Wy macze tuto sa-
mołwjenje pšched Bohom, kiž je Knjes stawišnow. Wy wěšcže
jako namjesni Němzy najlěpje, tak jara Wasche satorjenje-
nje w němstym ludstwe swižuje s Waschej ewangelstej wěru.
— Tak strowi Waš zyrkej k nowemu lětej s tym pšchecžom
žohnowanja: „Derje tomu ludaj, kotrehož Bóh tón Knjes je!
— Tuto póhělstwo bu Nowe lěto w Božich domach pšchecžita-
ne. Podobne wosjewjenje je tež ewangelsta zyrkej w Šfalzy,
kotraž je Saarstej kužodna, wosjewika.

Mexiko. Sčtož matej Europa a Afika w Ruskej, ma
Amerika w Mexiku. Čłowjektojo tam tak w Ruskej pruhuja,
tak daloko pšchindu hjes Boha a nabožina a sčto jamóža pšche-

čziwo Bohu. Tu tak tam wostanje praščenje sa naž: Kat
dolho chze Bóh pšchihladowacz? abo tež: Kat dolho traje, so
čłowjektojo sa tym pšchindu, so hlupi praja, so Bóh njeje, a
so sašlepjeni pšchecziwo Bohu du, w kotrymž tola wschitko
šbožo čłowjekow. — W Mexiku je ratarški minister postajik,
so je hodownicžka dželawy džen, a to, hacžrunje sakoń to hinač
staja. W komorje jednaja wo tym, hacž zyrkwjam wschě dro-
hotnostki wońmu a do noweho nazionalneho museja sa zyrk-
winšte stawišny pšchewjesu.

Wschelate s bliska a daloka.

Zyrkej so wotpalika. Stručky sapoczatk noweho lěta
1935 je mēla wožada Barchmin w Pomórstej. W Sylvester-
stej nozy so Boži dom wotpali. Tuta zyrkwicžka bě jara
stara — pohadža s lěta 1558 — a drjewjana. Jeho wěža bu
kónz sańdženeho lěstotka wobnowjena. Tuta so sobu šniczi
a tohorunja swony, kotryž so we wójnje njewotedašchtej, do-
felž mējeschtej starožitnu hódnošč, a pišchczele. Tež kulu, we
kotrež so na wěži dokumenty khowachu, šniczi woheń. Wo-
henjej njemóžachu dowobaracz a Boži dom niz wukhowacz,
dofelž woda pobrachowasche a dofelž bě woschřot. Woheń je
wobchřodžene parne tepjenje sawinowasche. — Pola naž so
runje wołoko polnozy, hdyž nowe lěto witachmy, bliskasche.

S Butez. W lěcže 1934 narodži so w naschej wožadže
52 džeczi, 25 hólzow a 27 holzow, to je 10 džeczi wjazny hacž
lěto přjedny. Mjes nimi bě 6 njemandželstich a 1 morwonar-
rodžene džeczo. W přenim lěcže wumrěchu sažo 3 džeczi, k to-
mu jene morwonarodžene. Tak je 48 džeczi žiwnych wostało.
W naschej zyrkwi je so 74 porow pšchipowědało, to je 29 po-
row wjazny hacž loni. Tu šwěrowało je so 49 mandželstwom,
16 porow wjazny hacž lěto přjedny. Wumrěło je 42 wožadnych,
nimo tutnych jena wožoba, kotraž do wožady nješkluschesche.
Tak je so tu dozyła 43 wožobow pohowalo, runje telko tak
lěto přjedny. Mužskich běsche 23 a žónskich 20, hacž do 14 lět
starych (s morwonarodžennym džescžom) běsche 6, wot 20 do 30
lět 1, wot 40 do 50 lět 3, hacž do 60 lět 4, hacž do 70 lět 18,
hacž do 80 lět 14, hacž do 90 lět 4 a pšches 90 lět jena wožo-
ba. Najstarcha wožoba běsche želesniški pšchethodny stražnik
na wotp. Handrij Hānsel w Butezach, kiž bu 91 lět a 18 dnjow
stary. K Božemu blidu je w lěcže 1934 pobnyło 3607 wožo-
bow, na němstym 1315 a na šerbskim 2299. Kolekty so wu-
nježke 936,96 hr. a dary sa swontowne mižionstwo 300 hriw-
now. Tak je so dozyła 1236,96 hr. nawdało.

S Barta. W naschej wožadže je so w lěcže 1934 naro-
džilo 35 (1933: 36) džeczi, 15 hólzow a 20 holzow, mjes nimi
2 morwonarodženej džeczi a 1 džeczo wumrě njeshcžene.
Konfirměrowanych bu 46 (16) džeczi, a to 19 hólzow a 17
holzow. Pšchipowědanjow bě 31 (17) a wěrowanjow 21 (13).
Semrěło je 21 (13) wožobow, najstarscha bě Handrij Granich
w Dubrawzy, 87 lět 4 m. 19 dnjow. Spowědných běsche 1657
(1503), mjes nimi kwjeczesche 86 wožobow swonka Božeho
domu Bože wotkasanje. Šbērało je so pšches krajne šbērki
631.05 hr., sa wožadu a zyrkej 472,32 hr., sa mižionstwo 350
hr. Wutrobny džak sa wschě dary lubosče. Bóh lubny Knjes
žohnuj naschu wožadu.

S Minatafa. W sańdžennym lěcže je so w naschej woža-
dže narodžilo 50 džeczi, 23 wjazny, hacž lěto přjedny. Mjes ty-
mi nowonarodžennymi běsche 31 hólzow a 19 holzow. 5 džeczi
běsche njemandželstich, 2 džesczi běschtej morwonarodženej. —
Wot tych 50 džeczi so 4 sažo wumrěle, tak so je jich hromadže

44 živých džěczi. — Wufschczenych bu w sańdženym lěcže 48 džěczi. — Wěrowanjow běšche 28, runje tať wjele, kaž lěto přjedny. Přichipowědało je 40 porow. — Konfirměrowaných bu 51 džěczi, 28 hólzow a 23 holzow. Lěto přjedny běšche jich 27 džěczi, 15 hólzow a 12 holzow, tať so je 40 w sańdženym lěcže 24 džěczi wjazy konfirměrowało, a to 13 hólzow a 11 holzow. — Wumrěło je we sańdženym lěcže 27 wožobow, 10 wjazy hacž lěto přjedny. Mjes semrětnymi běchu: 7 wudowzow, 1 wudowa, 8 ženjenych mužow, 2 ženjenej žonje, 1 nje-woženjeny młodženž, 1 džěcžo 8 lět stare, 5 džěczi nižšche lěta a 2 morwonarodženej džěczi. — Najstarscha wožoba mjes semrětnymi běšche Hana Khrystiana swud. Köhlerka we Wježelu, kotraž je w starobje 92 lět 1 měř. a 27 dnjow semrěta. — K Božemu blidu běšche w sańdženym lěcže 1760 wožobow, 132 wjazy, hacž lěto přjedny. Mjes spowědnymi běšche na kerbskej spowědži 1100 wožobow, 98 wjazy, hacž lěto přjedny, a to 484 mužow a 616 žonow: na němškej spowědži běšche 660 wožobow, 34 wjazy, hacž lěto přjedny, a to 316 mužow a 344 žonow. Domach woprawjenych a tnych, kiž su přchi domjaznych Božich službach Bože kwj. wotkasanje dostali, běšche 134, 22 wjazy hacž lěto přjedny, a to 31 mužow a 103 žonow. — Hromadže běšche k Božemu blidu 800 mužow a 960 žonow. — Přchi kolektach a šěrčach je 40 hromadže nasběrało 457,65 hr., to je 92,30 hr. wjazy hacž lěto přjedny. — Najwažnišchi podawł w sańdženym lěcže běšche sa našchu wožadu požwjeczenje našeho wobnowjeného Božeho domu. Wožada 40 jara wježel, so ma nětk sažo rjany Boži dom, wo kotrymž móže 40 spěwacž: „Kať lubošnje su twoje wobndlenja, Knježe Zebaoth“. Bóh Knjes spožcž našej lubej wožadže dale prawu lubošcž k Božemu słowu a sakramentej a daj jej roscž a pschibnowacž na tym, kiž našcha głowa je, na Jesuku Khrystu!

S Katez. W lěcže 1934 kmj w našej zyrtwi 51 džěczi wufschcžili, 34 dwójkow swěrowali a 52 pacžěrskich džěczi požohnowali, mjes nimi 25 hólzow, 24 holzow a 3 kwobodomólnych i džělanščeje služby, kiž su i tym tež sđobom sažo do ew. zyrtwje sařupili. Wjšche toho su hišcže 3 sažo do zyrtwje sařupili, wušupow njebě žanych. Wopnyť Božich službow je na swježelaze waschnje štajnje pschiběrať, to kamžne pláčzi sa licžbu spowědných, kotraž je wot 2423 w lěcže 1933 na 2662 šupila a i tym 89,1 proz. pornjó 81,1 proz. w lěcže 1933 wučžini. Šěrki wunjeřechu 477,11 hrimow.

S Wjelezina. S wožadneho žiwjenja sańdženeho lěta 1934: Spowjednych hošczi kmj nalicžili 2445 pornjó 2275 lěta 1933, mjenujžy 1011 mužskich a 1434 žónskich. Mjes tutymi běchu 97 pacžěrskich — 1933: 39 — a to 43 hólzow a 44 holzow a 62 — 60 —, kiž Bože wotkasanje doma wužichu. Licžba spowjednych je 40 potajkim wo 170 powyščila. — Narodžilo je 40 we wožadže 81 — 53 — džěczi, mjenujžy 41 hólzow a 40 holzow. Wufschczenych bu jich 79 džěczi. — Přchipowjedanjow bě jich 69 — 54 — wěrowanjow 55 — 49 —. Semrěło je jich tu 51 — 43 — wožobow; pořhowali kmj jich 57 — 51 —. Mjes tutymi bě jich 21 mužskich a 30 žónskich a 6 morwonarodženych džěczi. Najstarscha wožoba mjes njebočžiczkimi bě 87 lět a 7 měřazow stara.

S Wožerez. Kať je „Sserbskich Nowinow“ šhonichmy, je we Wožerezach 3. januara rektor na wotp. Gustav Höhler kwóje 100. narodninny kwjeczil. 1835 je 40 w Dolinkach pola Grabina narodžil. 54 lět je byl i wučerjom. Ženje njeje

khory byl a džěnja mařch jeho sa 60lětného. Jeho mandželka je 11 lět młódscha. Tať ma tuž našcha Lužiza tež kwójeho 100lětného. Wbo je jich tu hišcže wjazy? Wšchejemy jemu Bože žohnowanje do 101. lěta.

S Drieždžan. Zyrtwinski wubjerť ew. kerbskeje wožady w Drieždžanach, kiž wot 9. hodownika kmj i 5 wožobow wobšteji, bě 40 15. hodownika sańdženeho lěta šeschoť k wuradžowanju. Šhromadžišnu nawjedowasche knjes Petr Kowar jaťo pschědžyda. Rosprawi 40 wo finanzielnym položěnju pschědžnje. Bu hnydom w špocžatku šěndženja tež k wědženju date, so je knjes wyschšchi zyrtwinski rada dr. Kubitz ertnje pschiprajiť, so móže wožada pjenježne naležnosče 40ama dořjadowacž. Dla šapřžaneje pošlednjeje wole knjesa njeboš Wěšchki nasta dlějšcha rosmořwa, kiž i tym škónczi, so ma 40 wubjerť po měnjenju a namjecže knjesa wyschšcheho šararja Šarjenka šložicž. Poštaji 40, so šchtrjo študencza, kiž we bližichim čařku dostuduja, pjenježny dar pschepokasane dořtanu. Dale ma 40 dwazecžim potrebnym i wožady hodowny dar w hotownych pjenješach wuplacžicž. Napošledť bu poškladnja pruhowana, wšcho bě w porjadku. Knjesej Guščže Šchoščže wupraji 40 wožebity džak, došelž je zřny čařk wšche wožadne naležnosče nadrobne šapřžowať. Šodžinu trajaza šhromadžišna škónczi 40 we 8 hodž, potom pschisamkny 40 šhromadžišna kerbskeho towarštwja „Čornobóh“. Š. Th. Š. — Tutón šapřž tu wojewjamy wožebje dla našich študowaznych, a to tohodla, so hnyču woni tam wužajņjenje měli wo tym, tať a i čžim je njebočžicžki na nich špominat, a dale tohodla, so by 40 i tym pschiklad pokasat šjawnoščzi a wožebje tym, kiž kmědža něšcho šawošajicž a kiž kmědža něšcho wobšedžicž, tať so naložowacž sa powšchitkowne dobre.

Barlin, głowne měšto Němškeje, mějesche 1934 na 4 242 501 wobydleri. Mjes tutymi bě jich wšcho hromadže 3 014 317 ewangelskeho wěrnwuřnacza, to je jich wot šta 71. S tutych služachy do krajnych ewangelskich zyrtwjow 2 969 663, čži drušy i Šerrnhutškim, Štarolutherškim a drušim ewangelskim wuřnacžam.

Na pučž.

„Šchtož 40 boji, tón woblecž 40 panzer. Šdnž pomha, pomha. Wle my wěmy, so dyrbi pomhacž, pschetož wón je žiwy a wostanje žiwy, wón, tón „Šheblimini“. „Šsede a dextris meis“ Tu tčži. — M. Luther. G. p.“ —

„Šheblimini“ a „Šsede dextris meis“ štej hebrejski a šacžanski pschěložť Jesuřkeweho šłowa: „Šsydř 40 k mojej prawizy!“ „G p.“ řěka: hnada a měr.

Wiřtowanje:

Kni. L. a Š. B. a ř. Š.: Wutrobnny džak sa pschipóřłanki, sa pschecža a pschilubjenja. Tuž dale do noweho lěta i Božej pomozu. Džěłajmy Bohu čžesczi a kwójemu ludej k špomozenju. Redaktor.

Sa 2. po Č.: K. w B. — Sa 3. po ř.: M. w B; — Sa 4. po Č.: K. w B.

Serbske spěwařske

su, na předaň w Serbskej kniharňi w Budyšinje